21/08/2022

Κτιτορικό μνημόσυνο στην Παναγία Σουμελά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων σήμερα, Κυριακή, 21η Αυγούστου, το πρωί.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας τέλεσε το καθιερωμένο κτιτορικό μνημόσυνο και αμέσως μετά τρισάγιο στον τάφο των πρωτεργατών του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» Φίλωνος Κτενίδη και Παναγιώτη Τανιμανίδη.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;»

Ἕνα ἀκόμη θαῦμα τοῦ Κυρίου μας μᾶς περιέγραψε σήμερα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ματθαῖος, τό θαῦμα τῆς θεραπείας ἑνός δαιμονιζομένου νέου.

Ὁ πατέρας τοῦ νέου πλησιάζει πρῶτα τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ καί τούς παρακαλεῖ νά τόν βοη-θήσουν, ἀπαλλάσσοντας τό παιδί του ἀπό τό

δαιμόνιο πού τό ταλαι-πωροῦσε. Ὅμως οἱ μαθητές ἀδυνα-τοῦν νά τό θεραπεύσουν καί ὁ πατέρας ἀπευθύνεται στόν Χριστό καί βρίσκει τήν ἴαση πού ἀποζητᾶ.

Στόν Χριστό ὅμως ἀπευθύνονται καί οἱ μαθητές του μέ μία ἀπορία. «Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκ-βαλεῖν αὐτό;» Γιατί, τοῦ λένε, ἐμεῖς δέν μπο-ρέσαμε νά βγάλουμε τό δαιμόνιο ἀπό τόν νέο;

Ὁ Χριστός εἶχε δώσει στούς μαθη-τές του ἤδη «ἐξουσίαν κατά πνευ-μάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά», ὅπως γράφει ὁ ἴδιος ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ματθαῖος, καί γι᾽ αὐτό οἱ μαθητές ἀποροῦν καί διε-ρω-τῶνται. Διερωτῶνται, γιατί δέν εἶχαν συνειδητοποιήσει ἀκόμη ὅτι δέν ἀρκοῦσε ἡ χάρη καί ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ γιά νά ἐπιτελοῦν θαύ-ματα, χρειαζόταν καί ἡ πίστη. Δέν εἶχαν συνειδητοποιήσει ὅτι ἡ ἐπι-τί-μηση τῆς ἀπιστίας πού ἔκανε ὁ Κύ-ριος, λίγο πρίν νά θεραπεύσει τόν δαιμονισμένο νέο, ἀφοροῦσε ἐν μέρει καί τούς ἴδιους. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός ἀπαντᾶ στήν ἀπορία τους, ἐπιτιμώντας τήν ὀλιγοπιστία τους.

«Λέγει αὐτοῖς· διά τήν ὀλιγοπι-στί-αν ὑμῶν», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγ-γελιστής. Καί γιά νά δείξει τό μέ-γεθος τῆς ὀλιγοπιστίας τους συμ-πλη-ρώνει πώς, ἐάν ἔχουν πίστη καί μόνο σάν τόν κόκκο τοῦ συναπιοῦ, πού εἶναι ὁ μικρότερος ἀπό ὅλους τούς σπόρους, τίποτε δέν θά τούς ἦταν ἀδύνατο.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ πρός τούς μαθητές του ἀποτελεῖ ἀπά-ντη-ση καί στίς δικές μας ἀπορίες, τίς ὁποῖες ἄλλοτε μπορεῖ νά τίς ἐκφράζουμε δημόσια καί ἄλλοτε νά τίς αἰσθανόμεθα μέσα στά μύχια τῆς ψυχῆς μας.

Βέβαια, οἱ δικές μας ἀπορίες δέν εἶναι γιατί δέν κάνουμε ἐμεῖς θαύ-ματα, ἀλλά γιατί δέν ζοῦμε θαύ-ματα, γιατί δέν βλέπουμε νά γίνο-νται θαύματα ἤ ἀκόμη γιατί δέν βλέπουμε τόν Θεό νά ἐπεμβαίνει στή ζωή τοῦ κόσμου καί νά διορ-θώνει τίς ἀδικίες πού συμβαίνουν καί νά μᾶς σώζει ἀπό τίς πανδημίες καί τίς καταστροφές.

Ὅλες αὐτές οἱ ἀπορίες μας εἶναι ἴσως εὔλογες καί δικαιολογημένες. Ἐξίσου ὅμως εὔλογη εἶναι καί ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ πού ἀκού-σα-με στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα καί ἐπαναλαμβάνει πρός ὅλους μας σήμερα. «Διά τήν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν», μᾶς λέγει.

Ἡ ἔλλειψη πίστεως εἶναι αὐτή πού μᾶς κάνει νά μήν βλέπουμε καί νά μήν ζοῦμε θαύματα, ἐνῶ γνω-ρίζουμε ὅτι ἡ πίστη εἶναι ἡ μόνη ἀλλά ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ.

Καί ὅταν λέγει πίστη, δέν ἐννοεῖ τήν ἀόριστη καί ἀφηρημένη πίστη στήν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἔχουν ἀκόμη καί τά δαιμόνια, ἀλλά πίστη «δι᾽ ἔργων ἐνεργουμένην». Πίστη πού νά ἀποδεικνύεται μέ πράξεις ἀγάπης καί ἀρετῆς. Πίστη πού νά ἀποδεικνύεται ἀπό τήν προ-σπά-θεια καί τόν ἀγώνα μας νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, νά ζήσουμε κοντά στόν Χριστό καί μέσα στήν Ἐκκλησία συνειδητά καί διά βίου, καί ὄχι νά καταφεύγουμε στόν Χρι-στό μόνο ὅταν εὑρισκόμεθα σέ κίνδυ-νο ἤ σέ ἀνάγκη.

Αὐτή τήν πίστη ζητᾶ ὁ Χριστός καί ἀπό μᾶς σήμερα καί τήν ζητᾶ ἀπό ὅλους μας καί ὡς ἄτομα καί ὡς κοινωνία καί ὡς Ἔθνος.

Βλέπουμε ὅλοι τίς δυσκολίες καί τούς κινδύνους πού ἐλλοχεύουν στόν κόσμο. Βλέπουμε τό σκάφος νά κλυδωνίζεται καί νά ταράσ-σε-ται ἀπό τά κύματα τῶν φυσικῶν καί τῶν λοιπῶν καταστροφῶν, τῶν πολέμων καί τῶν συνεπειῶν τους.

Βλέπουμε ὅτι ἡ ἐξέλιξη τῆς πορείας τῶν ἀνθρώπων ὁδηγεῖ τόν κόσμο μας σέ ἀδιέξοδο καί ἡ μόνη ἐλπίδα μας εἶναι ἡ ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἕνα θαῦμα. Γι᾽ αὐτό μᾶς χρειάζεται ἡ πίστη, ὅπως μᾶς χρειάζεται καί στήν προσωπική μας ζωή καί στά προσωπικά μας προβλήματα.

Αὐτή τήν πίστη διέθεταν οἱ πα-τέ-ρες μας, οἱ ὁποῖοι πρίν ἀπό 100 χρόνια ἔφθασαν διωγμένοι, κατα-τρεγμένοι, ἐξαντλημένοι, χωρίς νά ἔχουν τίποτε σχεδόν μαζί τους ἀπό τίς ἀλησμόνητες πατρίδες τοῦ Πό-ντου καί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στήν Ἑλλάδα.

Ἄν ἄντεξαν νά κάνουν αὐτό τό φοβερό ταξίδι τῆς προσφυγιᾶς, τό ἄντεξαν μέ τή δύναμη πού τούς ἔδινε ἡ πίστη στόν Θεό.

Ἄν κατόρθωσαν νά ξαναδημιουρ-γήσουν τή ζωή τους στήν καινού-ρια πατρίδα, τό ἐπέτυχαν μέ τή δύναμη τῆς πίστεώς τους στόν Θεό καί στήν Παναγία. Ἀλλά καί ἄν κατόρθωσαν νά δημι-ουρ-γήσουν καί αὐτό τό νέο θρονί τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας, αὐτό τό Πανελλήνιο Ἱερό Προ-σκύ-νημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, καί αὐτό ὀφείλεται στήν πίστη τους.

Τελώντας, λοιπόν, σήμερα τό ἐτή-σιο κτητορικό μνημόσυνο καί προ-σευχόμενοι γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἀοιδίμων κτητόρων καί εὐεργετῶν τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Προσκυνήματος, ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τήν πίστη τους στόν Θεό, ἡ ὁποία τούς βοήθησε νά δοῦν καί νά ζήσουν θαύματα, γιατί ἕνα θαῦμα εἶναι καί αὐτός ὁ ἱερός ναός καί τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ.

Ἄς διδαχθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπό τήν πίστη τους καί ἄς τήν μιμηθοῦμε. Ἄς καταφεύγουμε στήν Παναγία ὄχι μόνο σέ δύσκολες ἡμέρες ἀλλά καθημερινά, μέ πίστη, ζητώντας τή βοήθειά της, εὐχαριστώντας την γιατί μᾶς προστατεύει, γιατί μᾶς φροντίζει, γιατί μᾶς παρηγορεῖ ἀπό τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες τίς ὁποῖες περνοῦμε. Τότε ἡ Παναγία μας θά δεχθεῖ τήν παράκλησή μας, γιατί θά εἶναι γεμάτη μέ πίστη ὅτι ὁ Θεός καί ἡ Παναγία μποροῦν νά ἀλλάξουν τά πράγματα καί νά μᾶς βοηθήσουν, ὄχι μόνο στήν πορεία αὐτῆς τῆς ζωῆς ἀλλά πάνω ἀπό ὅλα στήν αἰώνια πορεία, γιά νά ζήσουμε κοντά στόν Θεό, στήν Παναγία καί στούς ἁγίους μας.

Για φωτογραφίες κάντε κλικ εδώ